

OBSAH

První kniha.

Věk bez púvabu.

První kapitola.

První zmatky.

	Str.
I. Před jedenáctým nebo dvanáctým rokem liší se děvčátka od chlapců jen větším sklonem k mazlení a větší emotivnosti	13
II. Kolem dvanáctého a třináctého roku nový rys: neposlušnost, sklon k odporu, nechuť k dřívějším zálibám, nedůtklivost, prudkost	17
III. Změny v jejich hrách a v jejich pohybech. V pohybech se projevuje táž síla, ale méně kontroly než u hochů	21
IV. Jejich povídání a nová zvědavost; nebezpečí z toho plynoucí	23
V. První lásky k přítelkyním nebo k dospělým osobám	25
VI. Některé se zajímají o chlapce a napodobují je	28
VII. Okouzluje je všecko skvělé a honosné. Nedostatek vkusu	30
VIII. Pokles v rozlišování barev, pokrok sluchu a hlasu, nepřesnost aesthesiometrických a olfaktorických testů	31
IX. Jiné změny; nepravidelný růst, první změny pohlavní	34
X. V tomto věku je vývoj zřídka kdy pravidelný	36

Druhá kapitola.

Kritické období dospívání.

	Str.
I. Základní otázka	38
II. Průměrný věk puberty	39
III. Předzvěsti menstruační funkce	41
IV. První menstruace	42
V. Její odraz v tělesném organismu	43
VI. Její odraz v okruhu mentálním	45
VII. Ženský stud: jeho příčiny, jeho povaha a jeho projevy	47
VIII. Chlad a erotické sklony	49
IX. Utajovaná neřest	53
X. Emotivní nestálost	55
XI. Její příčiny: konflikt mezi povahou ještě dětskou a novými sklony; nestejnóměrný růst jednotlivých částí organismu porušuje tělesnou rovnováhu	55
XII. Oslabení vlivu dospělých lidí pro mentální ostych dorůstajících dívek	60
XIII. Rovnováha. Proč je lépe, když se vyskytuje zřídka	63
XIV. Nemoci puberty	64

Třetí kapitola

Pedagogie puberty.

	Str.
I. Odpor veřejnosti i vychovatelů k pohlavní výchově	66
II. Nebezpečí nevědomosti pro mentalitu dospívajících dívek	67
III. Nebezpečí pro jejich zdraví	70
IV. Dospěli po této stránce civilisovaní národové dál než národové primitivní?	72
V. Poučení matkou. Názory pro a proti	73
VI. Jiné osoby, vhodné k poučení	75
VII. Opatrný postup, vhodné metody	77
VIII. Doba, volená podle psychofysiologického stavu dívčina	79

	Str.
IX. Různý způsob poučování	80
X. Vyvolání morálních úvah	82
XI. Pravděpodobné výsledky takového poučení	84
XII. Má být doplněno hygienou puberty	85
XIII. Únava dívek v počátcích puberty	88
XIV. Zpomalení výživy	89
XV. Nezbytnost her na čerstvém vzduchu	90
XVI. Sporty a estetické hry	93
XVII. Spánek a čistota	94
XVIII. Lék proti špatným návykům	95
XIX. Puberta morální	96

Druhá kniha.

Věk tápání.

	Str.
Zdánlivá tvárnost dívek v počátcích puberty kontrastuje s neurčitou originalností v postup- ném střídání jejich stavů	101

První kapitola.

»Marné lásky«.

	Str.
I. Předčasné něžné emoce v milostných přátelstvích mezi dospívajícími dívkami	103
II. Všeobecnost těchto milostných vztahů	105
III. Jejich nevinnost	108
IV. Jejich nebezpečí	110
V. Obdobné city k učitelce nebo k ředitelce ústavu	111
VI. Lhostejnost k hochům, nejsou-li ovšem ještě mi- lování	113
VII. Živá sympatie k jistým dospělým osobám	116
VIII. Výhody a nebezpečí koedukace	116
IX. Láska k členům rodiny	118
X. Egoistická nestálost všech těchto citů	123
XI. Vyjadřují jen potřebu hrát si na lásku	124
XII. Afektivní libost	126

	Str.
XIII. Vzrůst sensibility?	128
XIV. Zřejmější protivy v emotivním životě	131
XV. Často se vyskytující egoism	133
XVI. Často se vyskytující obětavost	135
XVII. Pokusy o mateřské radosti	136
XVIII. Nedostatek afektivní zralosti	138

Druhá kapitola.

Romantický duch.

	Str.
I. Dívky mlčí o sobě samých, proto jsou testy nejisté	140
II. Zmenšení sensorické diskriminace, ale pokrok v afektivních sensacích	142
III. Z toho plyne oslabení tlumičů a rozšíření snu, hlavně snu o skvělém životě	145
IV. Touha libit se	147
V. Stoupající touha po ozdobách a po kráse	148
VI. Konvenční banalita jejich citů	151
VII. Láska k přírodě	154
VIII. Je to vlastně požitek ze sebe samé	156
IX. Stejně je tomu s láskou k umění	158
X. Vliv románů	159
XI. Oblíbená četba	161
XII. Vliv mystické literatury podle stavu nábožnosti	163
XIII. Náboženská krise puberty	164
XIV. Časté splynutí se světskou láskou	166
XV. Dětská koncepce božstva	168
XVI. Přechodná nesnášlivost	170
XVII. Náboženská exaltace normálních nebo abnormálních sklonů	172
XVIII. Ať je její předmět jakýkoliv, je omezenost a mobilita jejich imaginace spíš afektivní než intelektuální	173
XIX. Spleť snu a života, lži a pravdy	176
XX. Jejich literární nebo umělecké pokusy mají zřídkažď cenu zároveň osobní a objektivní	178

Třetí kapitola.

Mentální tvárnost.

	Str.
I. Vliv vzdělání na mladé dívky	183
II. I po pubertě trvají jejich dřívější schopnosti, hlavně paměť	185
III. Třebas je jejich paměť slabší než paměť hochů, má v jejich studiu nejdůležitější místo	187
IV. Z toho plyne, že se jejich vědění zdá bohatší; s tím souvisí i jejich vyjadřovací snadnost	188
V. Jejich myšlenky jsou neoddělitelně spojeny se slovy nebo jinými konkrétními představami	190
VI. Většina jejich soudů plyne z logiky citu	192
VII. Jsou schopné cvičení soudnosti, ale jsou k němu lhostejné; vzdělanost je jim spíš prostředkem než cílem	194
VIII. Málo zvědavé chtivosti po vědách, ale velká obliba jistých spisovatelů	195
IX. Vlivem zkoušek nastává přechodný pedantism v období, kdy málo vzdělané dívky jsou už velmi intuitivní	198
X. U intelektuálek nastává občas rozpor mezi vědou a životem	201
XI. Nedomáhalo by k němu, kdybychom je vzdělávali jako dívky a ne jako chlapce	202
XII. Nebezpečí, že naše dnešní pedagogie sníží jejich mentální hodnotu	204
XIII. Čeho by bylo potřeba pro jejich důstojnost, pro účinnost jejich práce a pro kontrolu jejich imagínace	207
XIV. Nebezpečí přetěžování v době zkoušek	209
XV. Nutnost jít cestou, kterou vytkla příroda	210
XVI. Použití této zásady v látce vyučovací	211

Čtvrtá kapitola.

Vláda pohnutek.

	Str.
I. V jejich činech je stejná nerozhodnost jako v jejich myšlence	214
II. Organické funkce jsou většinou méně aktivní než u hochů	214
III. Na pohled jsou pracovitější; zmítají se nedostatkem inhibice	216
IV. Impulsivní lehkost, bujný jejich smích	218
V. Trvalé pohnutky: touha vyniknout, strach před směšností	221
VI. Pocit důstojnosti, vytvořený vzdělaností	223
VII. Touha po emancipaci, její příčiny sociální	224
VIII. Jejich poddažnost k veřejnému mínění	227
IX. Jejich vlastenectví	228
X. V jejich postupně střídajících se stavech převládá napodobení	229
XI. Kontrola a zdrželivost jsou častým zjevem v jejich chování	231
XII. Jejich základní morálka	233
XIII. Vlivem emotivnosti podléhají sklonu k extrémům	234
XIV. Jejich projevy vůle jsou postupné a vzájemně si odporují	237
XV. Jejich mentální nestálost	240
XVI. Melancholické krise	241
XVII. Většinou jsou jen přechodné	246
XVIII. Sebevražda je u nich impulsivnější než u hochů	247
XIX. Nejčastější její příčiny	249
XX. Případy spíše patologické	251
XXI. Prostituce, její příčiny psychologické	253
XXII. Morální výchova dívek vzděláním, prací a hrou	254
XXIII. Vychovatel musí postupovat taktně	260

Třetí kniha.

Věk pŕvabu.

	Str.
I. Rychlejší, ale neúplnější vývoj dívky ve srovnání s vývojem hochy	265
II. Kolem osmnáctého a dvacátého roku vyniká dívka zvláštním kouzlem, vyplývajícím z nové rovnováhy	266

První kapitola.

Vyzvání k lásce.

	Str.
I. Honba za manželem	268
II. Jejich taktika a motivy, které ji určují	269
III. Výjimečné případy	272
IV. Štěstí zasnub	274
V. Nejvíc oceňovaný mužský pŕvab	275
VI. Zištnost nebo cit?	278
VII. I v lásce trvá však egoism	279
VIII. Mystické pojetí lásky	280
IX. Oddanost k snoubenci	282
X. Neklid a afektivní oscilace	285
XI. Jejich nebezpečí	290
XII. Konec milostného přátelství předchozích let	292
XIII. Rozvoj mateřského pudu, třebas se mu v cestu stavějí vlivy sociální a pedagogické	292
XIV. Co by jej mohlo podporovat	295
XV. Úloha dobročinnosti	296
XVI. Zájem, který jí dívky přinášejí	298
XVII. Jejich vrozená dobrota	299
XVIII. Zdánlivá nesrovnalost s jějich neschopností zapomenout na sebe samé	301
XIX. Výlučnost jejích citů	303
XX. Především potřeba mateřství	305

Druhá kapitola.

Rozkvět.

	Str.
I. Harmonická přizpůsobování v období plnoletosti	307
II. Období svěží krásy; její hlavní znaky	308
III. Normální stav euforie	309
IV. Silená nevázanost abnormálních dívek	311
V. Přesná shoda tužeb s prostředím	311
VI. Táž shoda v názorech	312
VII. Snadnost a správnost mluvy	315
VIII. Sklon žít v přítomném okamžiku	316
IX. Shoda chování s prostředím	316
X. Nebezpečné napodobení života mužů	317
XI. Jednota a stálost povahy	320
XII. Zdánlivá vrtkavost	321
XIII. Lhostejnost k zítřku	322
XIV. Jejich schopnost nalézt tam zase celou svou osobnost	323
XV. Psychosy, vzniklé z vlivu nevědomí	325
XVI. Zřejmější psychofysiologický srůst než u hochů	327
XVII. Pevnost jejich psychofysiologické struktury . .	328

Závěr.

Čím by mohla být úvaha o výchově dívek.

	Str.
I. Psychologické zásady výchovy	330
II. Sociální a psychologické důvody pro zvláštní školní vzdělání dívek	331
III. V době před pubertou	332
IV. Nesnáze, vzniklé z puberty	334
V. Výchova citu výběrem sklonů	335
VI. Positivní a ideální má nahradit to, co je jen přeludem	337
VII. City mají nahradit emoce jim odpovídající	338
VIII. Práce a hra jako lék proti romantickým citům .	340
IX. Nebezpečí, že si přivyknou potřebě vzruchů . .	341
X. Pěstování ženské důstojnosti	342

	Str.
XI. Nutnost a povaha mravní výchovy	342
XII. Malá účinnost vzdělání; jeho vztahy k zdravotnímu stavu	343
XIII. Potřeba fyzického cvičení a pobytu na zdravém vzduchu	345
XIV. Hlavní účel vzdělání: zracionalisovat individuální sklony dívek	347
XV. Vliv vědy, literatury a psychologie na tento postup	350
XVI. Je vhodné studium dívek na vysokých školách?	351
XVII. Ženy v něm vynikají, ale specialisace a objektivnost tohoto studia se neshoduje s požadavky ženského ducha	352
XVIII. Výchova dívek by měla plně rozvíjet jejich ženskost	353
